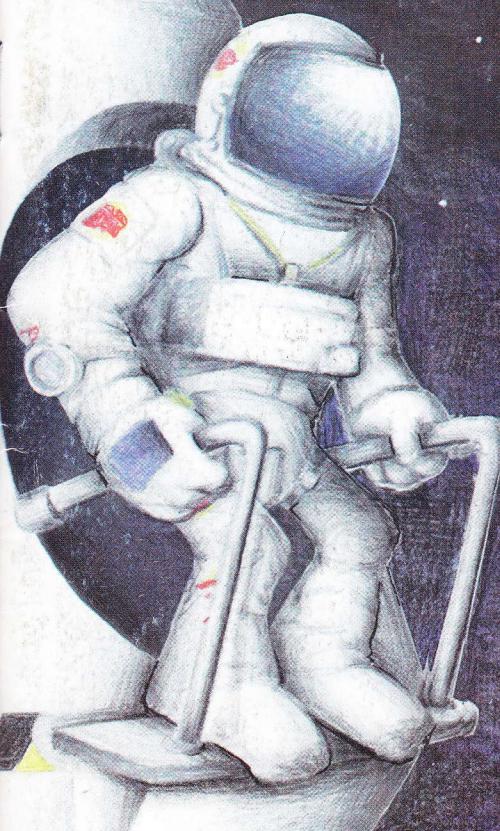

svet skoč

Knjižnica Gimnazije Ledina

sp 37.014.77

MLADIKA

2012/13

373.5(497.4 Ljubljana)

000013858,1

GIMNAZIJA
LEDINA

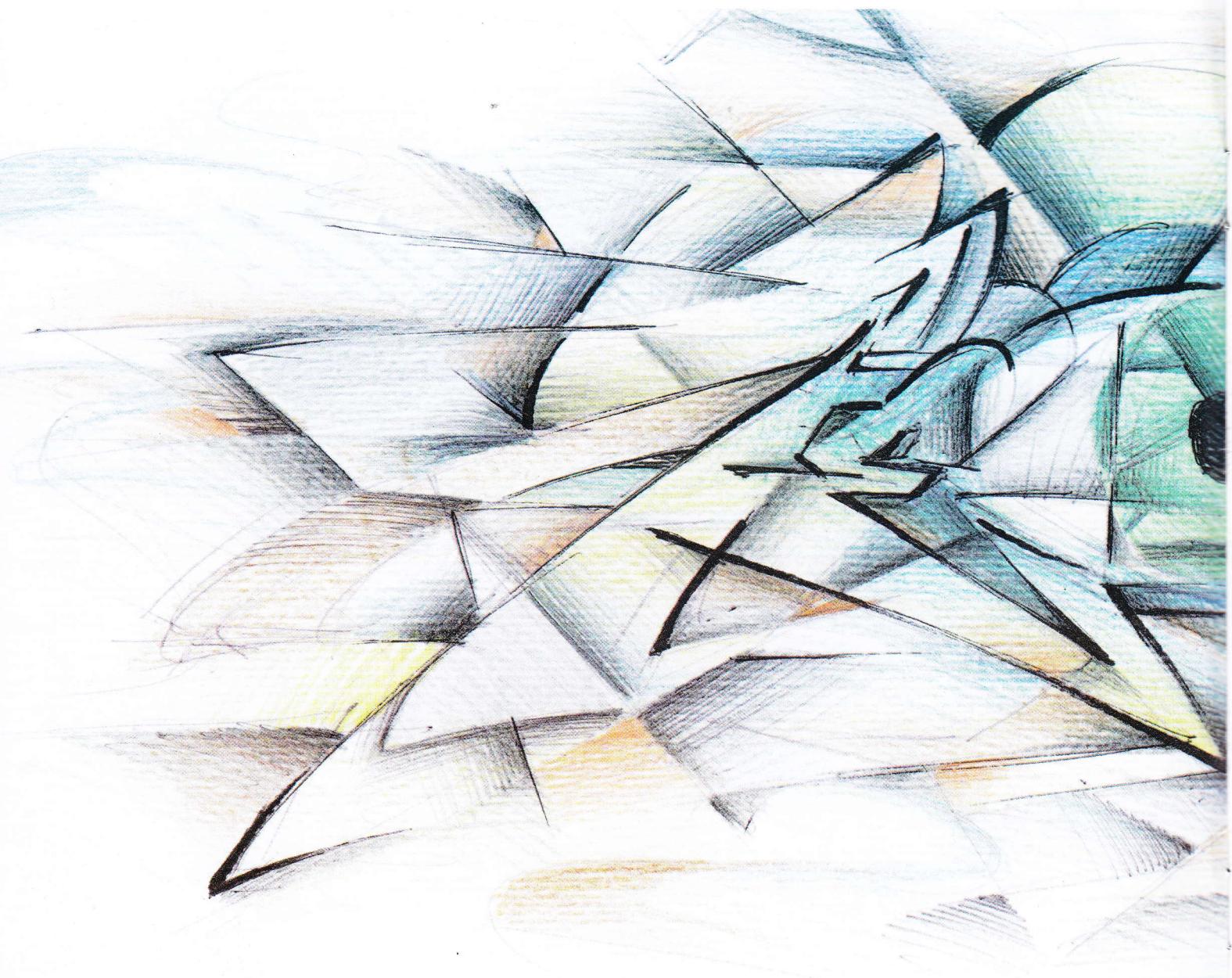

COBISS ©

MLADIKA

št. 1, šolsko leto 2012/13

MEANWHILE IN SPACE...

UVODNIK

Končno! Ne vem, kdaj boste to brali vi, ampak ko jaz to pišem, je petek, 21. 12., in komaj že čakam počitnice, ki so bile pošteno zaslužene! :D

Kot ste videli, smo imeli letos z Mladiko kar nekaj težav, saj je šla naša preljuba prof. Lotrič na enoletni oddih, zato imamo novi mentorici, prav tako pa se je tudi Tjaša podala na novo šolsko pot, tako da smo letos vsi novi. In zmedeni. Ampak zdaj, ko je prva za nami, upamo, da nam bo steklo. Navajeni smo malo tanjše Mladike, ampak glede na to, da se je tako vlekla prva letošnja izdaja, je tale malo obsežnejša.

No, pustimo zdaj to, najprej bi se rada zahvalila Tjaši za vso podporo in pomoč, prav tako prof. Lotrič in novima mentoricama, da sta se znašli v tej zmedi. Potem bi se rada zahvalila vam, ker ste bili tako strpni, da ste nas počakali. Kaj vse se je na Ledini dogajalo, si lahko preberete in ogledate v novi številki. ☺

V tem šolskem letu smo vsi že dosegli veliko; za nami je prva konferenca, ki je bila za nekatere uspešna, za druge malo manj, vsi pa imamo priložnost še izboljšati uspeh. Tisti, ki jim vse teče gladko (bravo!), pa zdržite do konca. V prihajajočih mesecih bo kar naporno, a vseeno bo veliko stvari, ki nas bodo sprostile. Kaj od tega bo na Ledini, pa v enem izmed člankov.

Za konec si želim le, da bi imeli čim manj šutov, nobenih popravnih izpitov in čim boljše malice!

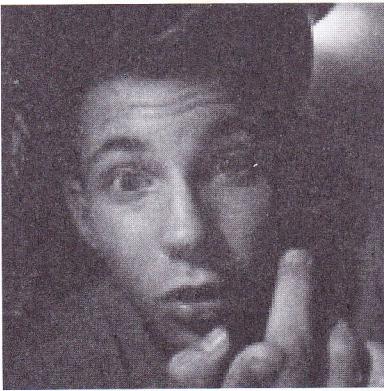
Čim prej spet,
D

KAZALO

UVODNIK.....	1
POSEBNI LEDINCI.....	2
LEDINCI Z NAHRBTNIKI.....	6
INTERVJU S PROFESORJEM.....	9
LEDINSKI KRST.....	10
RECEPT.....	12
KAM PO MALICO?.....	13
LEDINSKA ČESTITKA.....	14
LEDINSKE NAVIJAČICE.....	16
FEBRUAR.....	19
DNEVNIK LEDINCEV.....	20
PEVSKI ZBOR.....	23
PREDSEDNIK DSGL.....	24
ZGODBA.....	25
HOROSKOP.....	27

POSEBNI LEDINCI

TIN VIDNJEVIČ, 1. D

STAROST: 15 let

HOROSKOP: vodnar

NAJ PREDMET: /

NAJ PRFOKSA: Cvetko

NAJ PRFOKS: Bovha

HOBIJI: ragbi, taborniki, glasba

CILJI: končati prvi letnik

ASOCIACIJA NA BESEDO

NESKONČNOST: vse

NA KAJ POMISLIŠ, KO SE ZBUDIŠ: vse

NAJLJUBŠI KOS OBLAČILA: hlače

KAKŠNE PUNCE SO TI VŠEČ: punce z velikim srcem

NAJ DAN V TEDNU: petek

NAJ CITAT: /

MAJA COKAN, 1. C

STAROST: 15 let

HOROSKOP: devica, hahaha

NAJ PREDMET: biologija

NAJ PRFOKSA: Marjeta Sojar

NAJ PRFOKS: Peter Prhavc

HOBIJI: smučanje, ples

CILJI: nasmejati čim več ljudi, odrasti v uspešno odvetnico

ASOCIACIJA NA BESEDO

NESKONČNOST: smeh

NA KAJ POMISLIŠ, KO SE ZBUDIŠ: Kaj bomo dons ušpičili v šoli?

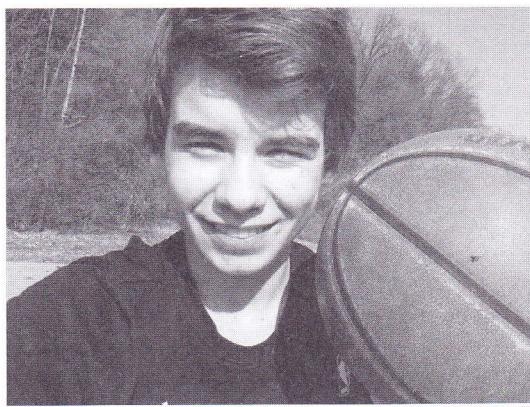
NAJLJUBŠI KOS OBLAČILA: krilo

KAKŠNI FANTJE SO TI VŠEČ: takšni, ki imajo dober smisel za humor, so vedno nasmejani in imajo pogum početi kaj nenavadnega – odštekanega (samska LoL!)

NAJ DAN V TEDNU: petek

NAJ CITAT: Poskusiti ni greh!

GREGOR TOMŠIČ, 2. F

STAROST: 16 let

HOROSKOP: rak

NAJ PREDMET: zgodovina/športna

NAJ PRFOKSA: Marjeta Sojar

NAJ PRFOKS: Uroš Cotman

HOBIFI: košarka

CILJI: uspešen v življenju

ASOCIACIJA NA BESEDO

NESKONČNOST: številke

NA KAJ POMISLIŠ, KO SE ZBUDIŠ: vsak dan kej druga

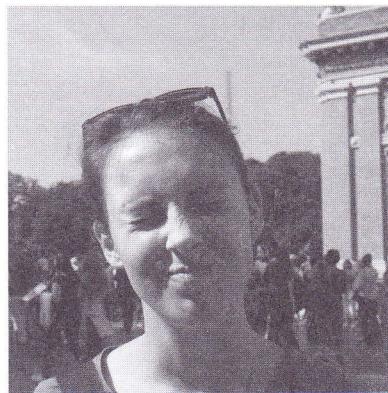
NAJLJUBŠI KOS OBLAČILA: srajca

KAKŠNE PUNCE SO TI VŠEČ: preproste, rjavolaske

NAJ DAN V TEDNU: petek

NAJ CITAT: Prišel, videl, zmagal.

URŠA MIKLAVČIČ, 2. D

STAROST: 16 let

HOROSKOP: dvojčica

NAJ PREDMET: hjm, biologija

NAJ PRFOKSA: mogoče obstaja v paralelnem vesolju

NAJ PRFOKS: Silvo Kretič

HOBIFI: vse, kar je povezano z delanjem nečesa v prostem času, drgač pa rokomet in skavtiči

CILJI: nekoč daleč v prihodnosti mogoče doštudirati medicino al pa biokemijo :))

ASOCIACIJA NA BESEDO

NESKONČNOST: ponedeljkov urnik

NA KAJ POMISLIŠ, KO SE ZBUDIŠ: Pa, a je ta budilka spet dubla noge?

NAJLJUBŠI KOS OBLAČILA: moje predrage allstarke

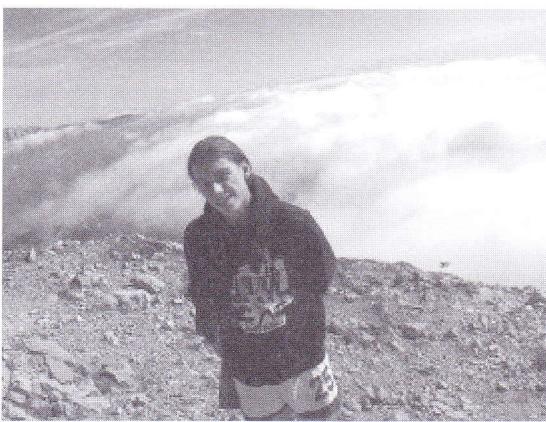
KAKŠNI FANTJE SO TI VŠEČ: taki, k se znajo smejet in nasmejijo

NAJ DAN V TEDNU: vsak dan je lep, če si ga le znaš narest lepga

NAJ CITAT: Besedice NEMOGOČE pač ni v mojem slovarju!

& When life gives you lemons you just go and make some lemonade.

MARTIN BOLE, 3. F

STAROST: skor 17

HOROSKOP: škorpijon

NAJ PREDMET: zgodovina

NAJ PRFOKSA: Marinič

NAJ PRFOKS: Cotman

HOBIFI: plavanje, skavti, kitara

CILJI: medicina

ASOCIACIJA NA BESEDO

NESKONČNOST: teden

NA KAJ POMISLIŠ, KO SE ZBUDIŠ: Ker dan je že dons?

NAJLJUBŠI KOS OBLAČILA: slušalke

KAKŠNA DEKLETA SO TI VŠEČ: taka z modrimi učkami

NAJ DAN V TEDNU: sobota

NAJ CITAT: Veni, vidi, vici. (G. J. Cezar)

EVA VUGA, 3. F

STAROST: 16 let

HOROSKOP: strelec

NAJ PREDMET:
športna

NAJ PRFOKSA: Vlasta Kuret, Ingrid Florjanc

NAJ PRFOKS: Ruben Belina

HOBIFI: atletika,
skeleton, šoping, kavice

CILJI: zimske olimpijske igre 2014 al pa 2018

ASOCIACIJA NA BESEDO

NESKONČNOST: ura kemije

NA KAJ POMISLIŠ, KO SE ZBUDIŠ: ko se zbudim, ne morem razmišlat vsaj do malce

NAJLJUBŠI KOS OBLAČILA: največji pulover

KAKŠNI FANTJE SO TI VŠEČ: pač huda postava, da ma svoj stil, lep nasmeh pa učke, pa da me zna nasmejat, razvajat, dost hudo je pa že sam, če je črnc, a ne

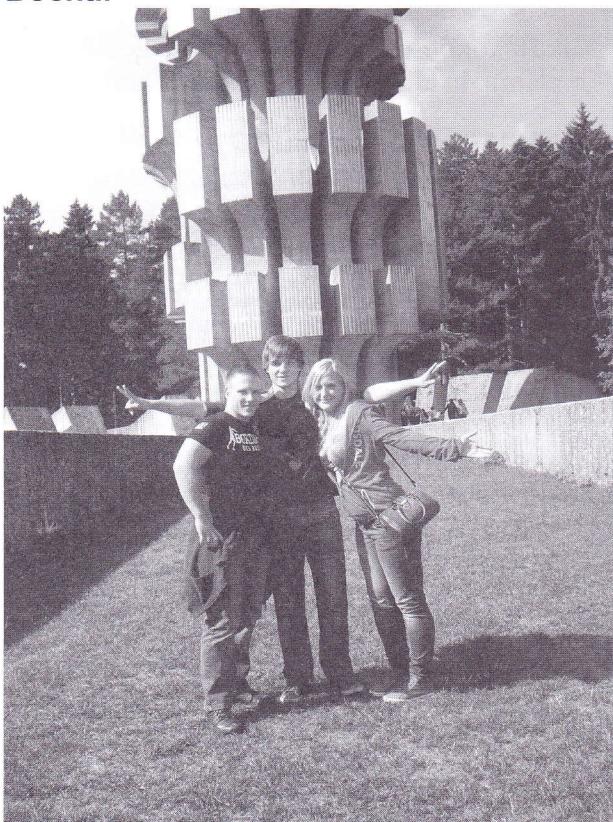
NAJ DAN V TEDNU: sobota

NAJ CITAT: Running is a pain in the ass. But it sure gives me a nice one!

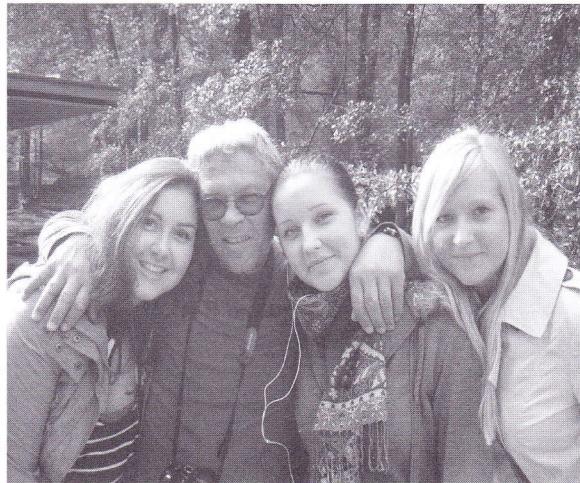
LEDINCI Z NAHRBTNIKI ...

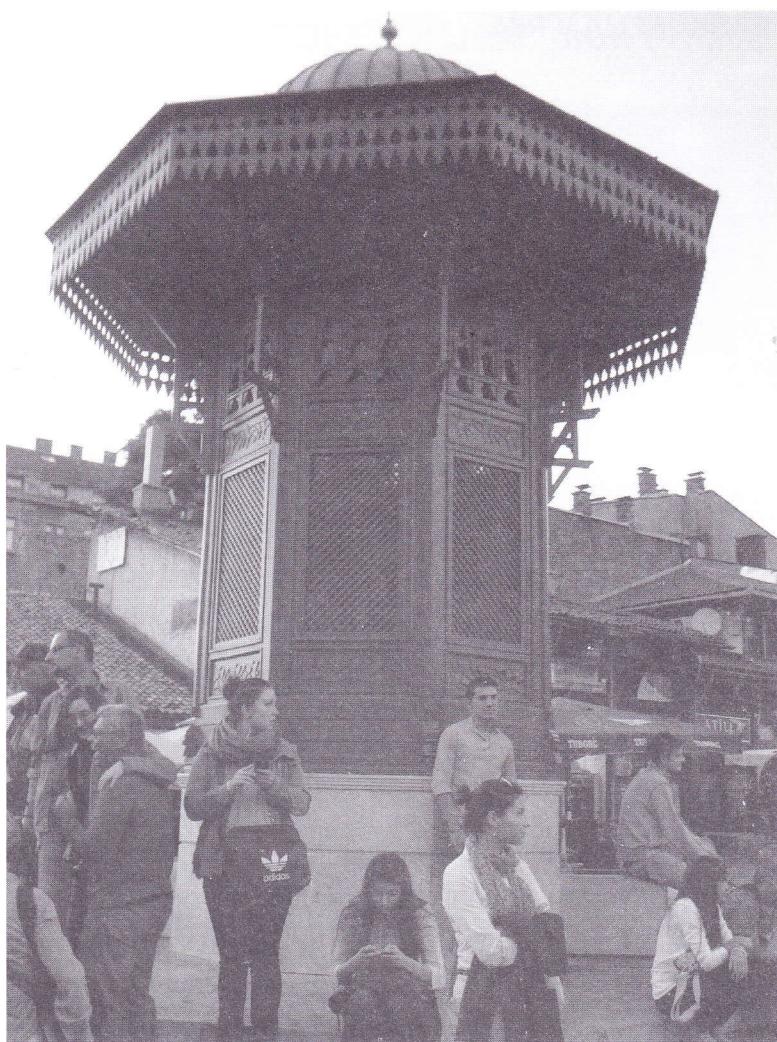

Босна!

Ekskurzija v Bosno in Hercegovino je bila namenjena nam, dijakom 4. letnika. Bosna je dežela kulinaričnih užitkov, prijaznih, morda celo malce vsiljivih ljudi, naravnih lepot in krute zgodovine. Nekatera mesta našim niso niti malo podobna, nekatera pa so za moje pojme celo lepša in nekako bolj odprta za turiste.

Obiskali smo znano slikovito Baščaršijo, kjer smo se do sitega najedli slastnih čevapčičev s kajmakom ter nakupili malenkosti za svoje najbližje.

V Mostaru smo bili priča noremu skoku z 21,5 metrov visokega mostu v 6 metrov visoko vodo, ogledali smo si slavno prizorišče bitke na Neretvi oz. bitke za ranjence, na planini Vlašič so nam kot sultanom postregli z okusno hrano in pijačo, zato ni čudno, da je zaradi na novo pridobljenih kilogramov celo spustila ena pnevmatika na avtobusu ... Na poti domov smo se ustavili še v Međugorju, kjer smo hoteli skupaj z verniki občutiti pozitivno energijo.

Dobro, moram priznati, da je bila to najboljša ekskurzija doslej, saj so bili profesorji razpoloženi prav tako dobro kot dijaki. Neprespane noči in doooolge vožje pa bodo očitno ostale naša mala skrivnost.

Klavdija Strmšek

ZGODOVINSKO-UMETNOSTNA EKSKURZIJA V RIM

»Čau, a si ti
že tuki?«

»Ja, sm!«

Tako se je začelo v četrtek, 20. 9., zvečer, ko smo se na Dolgem mostu začeli zbirati dijaki, pripravljeni na odhod. Čakala nas je nočna vožnja v Rim. Avtobus je bil na začetku še poln navdušenja, smeha in pogovorov, nato pa smo postopoma vsi zaspali na svojih sedežih, našlo pa se je tudi nekaj takih, ki smo se ulegli kar na prehod. Po 10 urah vožnje smo končno prispeli v Vatikan, kjer smo si po skupinicah ogledali vatikanski muzej, ogled pa smo zaključili v znani Sikstinski kapeli. Sledil je ogled Koloseja in foruma, potem pa smo se že kar izmučeni vrnili do avtobusa in se odpeljali v Fuiggi, kjer je bil naš hotel.

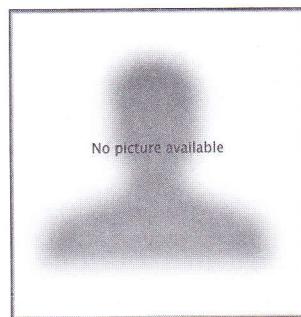

Naslednje jutro nas je zbudil klic z recepcije, sledilo je nekaj preklinjanja zaradi zgodnje ure in vstajanje. Po zajtrku smo se z avtobusom odpeljali mimo Neaplja v Pompeje. Ogledali smo si ostanke mesta, ki sta ga pred davnimi leti prekrila pepel in lava iz Vezuva, vulkana, ki se nahaja v bližini. Po kosilu nas je avtobus odpeljal na ta vulkan, kjer smo se sprehodili do vrha. Sledil je Neapelj, mesto, znano po dobri pici, onesnaženosti in mafiji. Po panoramski vožnji po mestu smo imeli še pol ure časa, da smo si kakšno ulico ali dve ogledali peš. Za tem smo se odpeljali nazaj v hotel. Kljub izmučenosti smo se pogovarjali, smejali in tihotapili po hodnikih še dolgo v noč. Naslednji dan smo vstali še bolj zgodaj, kar je zahtevalo še več neprijaznih besed. Po zajtrku in kavi smo vso prtljago naložili v avtobus in se odpeljali v star mestni del Rima. Ogledali smo si veliko znamenitosti, nato je sledila vožnja v Ljubljano, med katero nam je zarepal MC Kupus, kot smo ga poimenovali kasneje (Tevž, bil si super!). Ogledali smo si tudi Poirota s srbskimi podnapisi. Vrnili smo se polni novih vtisov in spominov na lepe in zanimive dogodivščine.

Naslednje jutro nas je zbudil klic z recepcije, sledilo je nekaj preklinjanja zaradi zgodnje ure in vstajanje. Po zajtrku smo se z avtobusom odpeljali mimo Neaplja v Pompeje. Ogledali smo si ostanke mesta, ki sta ga pred davnimi leti prekrila pepel in lava iz Vezuva, vulkana, ki se nahaja v bližini. Po kosilu nas je avtobus odpeljal na ta vulkan, kjer smo se sprehodili do vrha. Sledil je Neapelj, mesto, znano po dobri pici, onesnaženosti in mafiji. Po panoramski vožnji po mestu smo imeli še pol ure časa, da smo si kakšno ulico ali dve ogledali peš. Za tem smo se odpeljali nazaj v hotel. Kljub izmučenosti smo se pogovarjali, smejali in tihotapili po hodnikih še dolgo v noč. Naslednji dan smo vstali še bolj zgodaj, kar je zahtevalo še več neprijaznih besed. Po zajtrku in kavi smo vso prtljago naložili v avtobus in se odpeljali v star mestni del Rima. Ogledali smo si veliko znamenitosti, nato je sledila vožnja v Ljubljano, med katero nam je zarepal MC Kupus, kot smo ga poimenovali kasneje (Tevž, bil si super!). Ogledali smo si tudi Poirota s srbskimi podnapisi. Vrnili smo se polni novih vtisov in spominov na lepe in zanimive dogodivščine.

Petra Novljan

INTERVJU S PROFESORJEM: prof. Prhavc

Ker je bil odziv na intervjuje s profesorji dober, smo se odločili, da bomo tudi v letošnjih Mladikah nekaj prostora namenili tej temi.

Izbiramo (na tak ali drugačen način ...) zanimive ljudi, zato v tej številki objavljamo intervju s prof. Prhavcem.

Mislim, da so ti odgovori res nekaj posebnega. ☺

– Ste kot najstnik imeli bend oz. kaj drugega?

Skoraj oz. v nekem smislu da, v drugem pomenu ne. Torej: Da, ne, da in ne, niti da niti ne.

– Kateri predmet ste imeli v šoli najraje in katerega niste marali?

Ne vem, predvsem se mi pa nikoli ni zdelo pretirano smiselno, da bi bilo moje počutje odvisno od šolskih predmetov.

– Kaj ste hoteli postati kot otrok?

Težko, da je bilo kako moje resno hotenie kdaj povezano s tem, da bi hotel kaj postati.

– Ste največji oboževalec ... Koga ali česa?

Predvsem upam, da nisem nikogaršnji oboževalec. Koncept oboževalstva je vstop v izgubo svobode, česar nedvomno ne obožujem.

– Opišite svoj običajni vikend.

Ključno je, da je tisto, kar je ključno, neodvisno od tega, ali je vikend ali ni. Ostalo je balast.

– Se vam je med poletnimi počitnicami zgodilo kaj takega, kar nikoli ne boste pozabili?

Ne razmišjam na način, na katerega je postavljeno vprašanje. Vse je vredno, da se pozabi, in nič ni vredno, da se pozabi.

– Če bi imeli trgovino, kaj bi prodajali?

Metafiziko.

– Izpostaviti morate eno nadarjenost ali talent. Kaj bi to bilo?

Vse in nič, niti nič niti vse ...

– Na voljo imate prost dan. Kako bi ga preživel?

Tako kot katerikoli dan v življenju. Bil bi.

– Za tri stvari lahko porabite poljubno vsoto denarja. Za kaj bi porabili ta denar?

Dvomim, da kaj hočem, in če slučajno kaj hočem, še bolj dvomim, da so to stvari in še bolj dvomim, da ima to kaj z denarjem.

– Kaj menite o predlogu prepovedi pitja alkohola na javnih mestih v Ljubljani?

Znotraj kozmosa je to precej obrobno vprašanje. Mar ne?

– In še za konec: če ne bi bili profesor, kaj bi bili?

Dvomim, da sem profesor. In četudi bi bil profesor, dvomim, da bi bil profesor.

Tako. Upam, da sem vam vsaj malo približala profesorja, če ne njega osebno, pa vsaj njegov način razmišljanja ... ☺

Neža A

LEDINSKI KRST FAZANOV

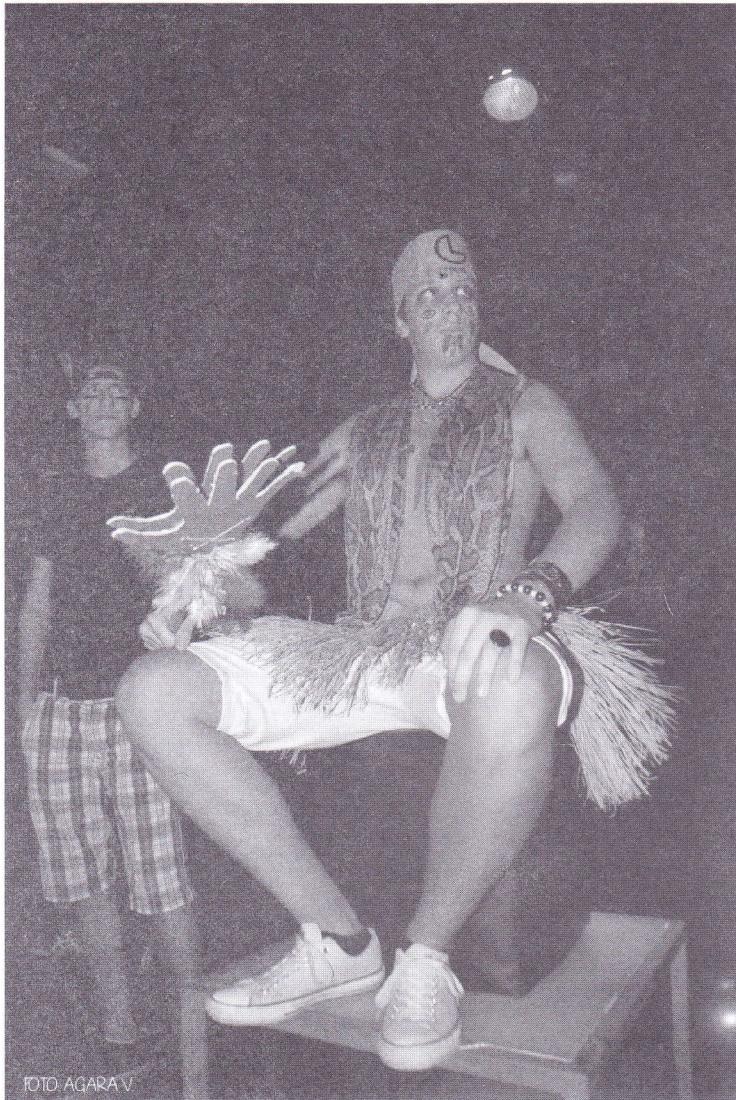
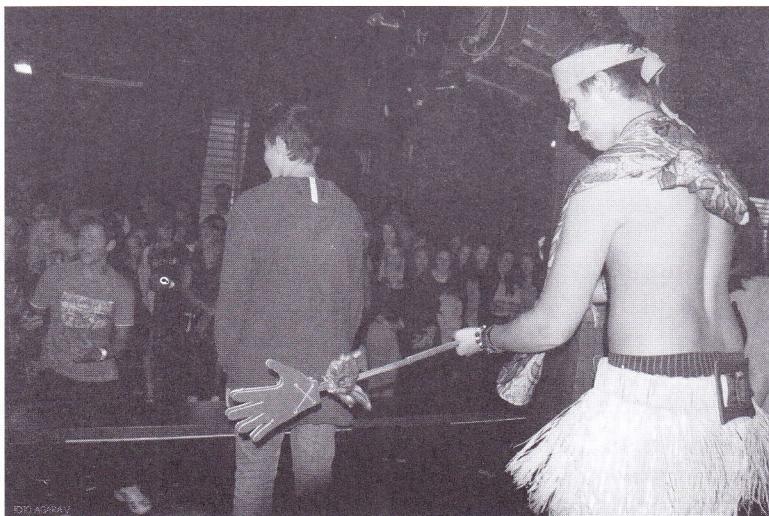
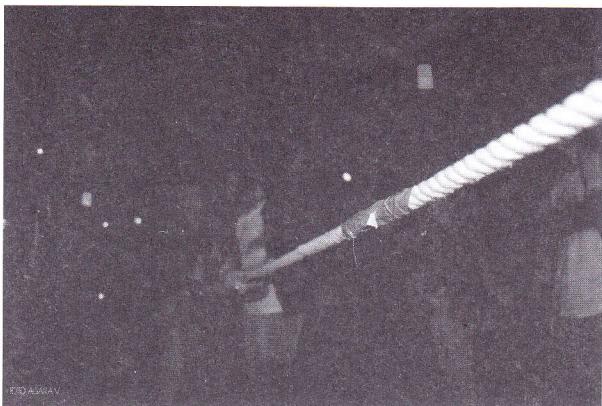

FOTO: AGARA V.

Dijaki 4. e smo v sodelovanju z agencijo Mondial Travel priredili prav posebno doživetje. 27. 9. ob 18h smo naše ledinsko pleme in vse pripravljeni fazane preselili v prostore F-cluba. Ob vonju znoja in napetosti v zraku se je vsak razred posebej dokazoval našemu poglavarju Maščobi. Dokazati so morali svojo nevzdržno lakoto, plodnost in moč. V treh preizkusih so šibkejši izpadli, močnejši pa napredovali.

Začelo se je novo šolsko leto in na Gimnaziji Ledina smo opazili nove obaze. Majhne, velike, športne, z očali, take in drugačne. Ni nam treba pojasnjevati, to so naši novi fazani. Ker pa nihče noče ostati fazan za vedno, smo nekaj morali ukreniti.

Ob koncu obreda smo videli številne vesele nasmehe ob opravljenih nalogah, prav tako pa tudi zmagovalce večera, ki so prejeli lepe nagrade. Ker našemu poglavaru to ni bilo dovolj, so vsi nadebudni sveži ledinci pokleknili na kolena in zaprisegli poglavaru, ravnatelju, profesoricam, profesorjem, čistilkam in še bi lahko naštevali. Seveda smo vedeli, da tako mladi krvi ne bo dovolj le malo raztegovanja mišic, zato smo večer prepustili v roke izkušenim žurerjem agencije.

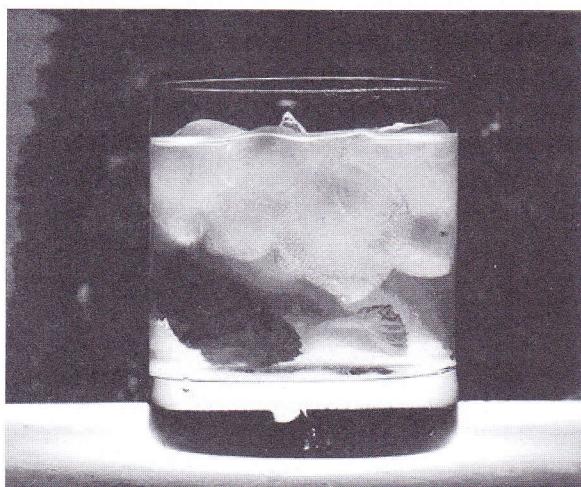
Pripravili so nam zabavo, ki ji ne seže do kolen še tako zanimiva ura športne vzgoje.

Noč se je iztekla in se nadaljevala v nov šolski dan. Prav lahko se je zgodilo, da si na šolskem hodniku srečal zaspane novopečene ledince, ki ponosno nosijo svoj pečat. Misija uspešno zaključena.

Agara Vučemilović

RECEPTI: ZAKAJ NE BI IMEL/-A ŽURKE KAR DOMA?

MOJITO

Potrebuješ:

- 10 listov sveže mete
- 5 rezin limete
- 3 cl kakovostnega ruma
- žlico rjavega sladkorja
- ledene kocke
- mineralno vodo

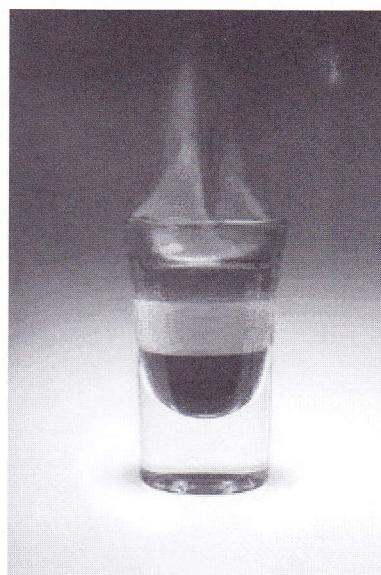
Na dno kozarca položi liste mete, sladkor in limeto. Vsebino zmečkaj z leseno žličko. Do vrha kozarca dodaj rum, vodo in led. Dobro premešaj.

B52

Potrebuješ:

- 1/3 shot kozarca kavnega likerja (Kahlua) (1 cl)
- 1/3 shot kozarca Irish cream likerja (Baileys) (1 cl)
- 1/3 shot kozarca pomarančnega likerja (Grin Marnier) (1 cl)

V shot kozarec nalij kavni liker. Previdno ga nagni in po robu nalij Irish kremni liker, tako da bo na kavnem likerju. Previdno nagni kozarec in po robu nalij pomarančni liker, tako da bo na drugem sloju (na kremnem likerju). Če želiš goreč B-52, po vrhu natoči par kapljic visokoalkoholne pijače in koktajl prižgi. Postrezi in popij ga s slamico, vendar zelo hitro, saj je lahko nevarno.

SEX ON THE BEACH

Potrebuješ:

- 1,5 shot kozarca vodke (4,5 cl)
- 3/4 shot kozarca breskovega žganja (1,3 cl)
- 1/2 shot kozarca likerja črnega ribeza (creme de cassis) (1,5 cl)
- 2 shot kozarca pomarančnega soka (6 cl)
- 2 shot kozarca brusničnega soka (6 cl)
- pomarančno rezino za okras
- maraschino češnjo za okras

Vse sestavine nalij v »šejker« z ledenimi kockami. Dobro pretresi. Precedi v highball kozarec. Okrasi z rezino pomaranče in maraschino češnjo.

KAM PO MALICO?

Zdaj ko se je šolska malica podražila, se ledinci nič več ne drenjamo po ozkem hodniku, ki vodi do kuhinje. Namesto tega se ob zvonjenju, ki oznani začetek glavnega odmora, vsi zdrenjamo skozi glavni vhod in se razkropimo vsak v svojo smer. Ampak, kam? Odgovorov je več.

Nekateri se odločijo za najkrajšo pot in zavijejo le čez cesto v pekarno **Happy pek**, spet drugi se odločijo za malo daljši pohod in se odpravijo v ledinski trgovski center – po domače v **Ledinca**. Postavijo se v dolgo vrsto, ki se vije iz pekarne **Pečjak**.

Tisti, ki se radi sprehodijo še malo dlje, pa se odpravijo čez Zmajski most v **Spar** ali na Bavarski dvor v **Mercator**, kjer je malce večja ponudba. Na poti do »Bavarca« pa imamo še dve opciji: po sendvič lahko zavijete na levo v **Grajske pekarne**, če vam bolj leži nekaj toplega in kaloričnega, pa se lahko odpravite desno v **Nobel** na pico ali kebab.

Ostanejo nam še tisti, ki se odločijo za **tržnico** in s tem za zdravo prehrano. Vsaj tako sva mislili, dokler nisva srečali dijaka v vrsti pri stojnici s hot dogi. No, kmalu sva našli tudi ledinka, ki si je kupoval sadje.

Zadnja od opcij je, da si hrano prinesete kar od **doma**, kar je verjetno tudi najceneje. Kot vidite, je možnosti veliko, izbiro pa prepuščava okusu posameznika. Sledi še nekaj izjav dijakov, ki jedo na različnih mestih:

DEKLE, 1. letnik: Obožujem sendviče iz šolske kuhinje. Prav vsak od njih je odličen, zraven pa si vedno vzamem sok in nekaj čokoladnega. Moj želodec je tako vse do doma tih in miren.

DEKLE, 2. letnik: Šolska kuhinja je zame še vedno prva izbira. Lani sem sicer raje jedla sendviče, letos pa mi topli obroki polepšajo dan.

FANT, 3. letnik: V bistvu se mi ne ljubi na malico, ampak sem tako lačen, da pošljem sošolko, ki hodi v Hepipeka, pa mi vedno prineše nekaj dobrega. Vedno je toplo, pa hitro je nazaj, glede denarja pa ... Ko ga zmanjka, jem kaj od doma.

DEKLE, 1. letnik: Ja, men sta Pečjak pa Ledinc na sploh zakon. V bistvu se mi da čakat, pa vedno dobim to pico, pa še drago ni. Je pa res, da moji sošolci velik raje jejo neki veliiik večjiga!

FANT, 2. letnik: Žiiiiiiito! Najboljši burek pa še drago ni neki ful!

FANT, 4. letnik: Sicer me do malce sploh ni v šolo, direkt od doma k najboljšmu sosedu, pol pa na pouk. Mal pogrešam kuhno!

FANT, 3. letnik: Zdej mi doma ne težijo glede tega, da sm vsak dan na kebabu! Končno!

FANT, 3. letnik: Tržnica je daleč, ampak poceni. Pa zdravo tudi!

DEKLE, 2. letnik: Spaaaar! Za dva evra se najem tok, da mi do druga odmora ni treba nč jest! Pa še FUL VELIK izbire je.

✓ Saša Luketa in Petra Novljan

LEDINSKA ČESTITKA

Že tretje leto zapored so nam učitelji pripravili presenečenje. Kot da dan brez pouka ni dovolj. Domov so nas želeli poslati nasmejane, kar jim je tudi uspelo.

Napovedovalca, Bor in prof. Sotler Wedam, sta bila zelo pohvaljena. Povedala sta ravno dovolj podatkov, in to ob pravem času. Ledinsko čestitko je otvorila ledinska navijaška skupina Sokolčice. S svojimi usklajenimi gibi in blešečimi pampami so pritegnile pozornost vseh v dvorani. Nogometni so nam svoj trening predstavili malo drugače. Norčevali so se drug iz drugega in nasmejali celo dvorano. Igrali so brez kakšnih zapletov in mislim, da jim igralska kariera v življenju ne pobegne. Poglavar Maščoba oz. Marko Ježek nam je zapel in zaigral na kitaro. Požel je velik aplavz.

Sledil je skeč 2. P razreda. V šolske klopi so stopili učitelji in nam pokazali, kako se sami obnašamo v razredu. Mogoče so malo pretiravali, vendar nihče ni imel kritike na nobeno »foro«. Tudi ko je prof. Košič povedal, da se granit uporablja za mestno hišo. Vsi so pokali od smeha. Nekaj jih je tudi reklo: »Darko, legenda!« Mislim, da profesorja čaka nova oblika spoštovanja. Povsem pa so nas zadeli, ko so v zvezke morali napisati naslov in spraševali: »Kakšen je naslov? S katero barvico je treba napisati? A z velikimi črkami?« Vedno se v razredu najde kdo, ki vpraša kaj podobnega. Menim, da je bil ta skeč izjemna zamisel. Kdor se je spomnil tega, si zasluži veliko več kot samo aplavz, ki je bil najglasnejši tega dne.

Umirila nas je pesem Maček Muri, ki sta jo izvajala Urh Močnik in Brina Vidic. Zopet nam je pela Julija Aljaž in nas s svojim glasom ponesla v božični čas. Predstavila se nam je tudi DSGL s čudovitim filmom in prekrasno stensko poslikavo. Nato so ponovno na oder stopili učitelji in nam zaplesali. Poželi so največji aplavz, pa tudi smeh, ko se je zaslišala pesem Gangnam style. Tega prav nihče ne bo pozabil! Plesni točki je sledila solo plesna točka Maše Ponikvar, ki je s svojimi hiphop koraki divjala po odru. Zmagovalni skeč na temo Slovenija pa je predstavil 2. A razred. Liki so predstavljeni države in s tem uprizorili dogajanje v Sloveniji po osamosvojitvi.

Za konec nam je nekaj besed namenil ravnatelj. Zaželet nam je lepe praznike in enako želimo tudi mi njemu. Po koncu smo vsi nasmejani drveli domov in se veselili počitnic, ki so bile končno pred vrati.

Tu so še mnenja nekaterih:

Tevž, 1. F: Bilo je hudo, legende so vsi.

Nejc, 1. G: Zdelo se mi je super, odlično, Košič plus.

Rheng, 2. B: Zabavno, smešno, najboljše pa, da je konec leta.

Benjamin, 3. F: Ful v redu. Zanimivo, prisrčno in čustveno.

Jure, 3. F: Seks.

Anonimno, 4. E: Prfoksi so bli ful dobri.

Tajda Sterle, 4. E: Prfoksi so zažigal, dobri napovedovalci, Bor je zakon.

Karin Katarina Močnik

»ENKRAT SOKOLČICA, VEDNO SOKOLČICA!«

INTERVJU S PLESNO-NAVIJAŠKO SKUPINO SOKOLČICE

Timotej Prosenc in Jure Česen

Zadnji dve leti se na naši šoli pridno kali plesno-navijaška skupina Sokolčice. Deset simpatičnih deklet nama je razložilo povod in idejo za nastanek te mlade skupine. Kljub temu da uradno ne obstajajo dolgo, že pridno dosegajo vrhunske rezultate na različnih tekmovanjih in z veseljem ter ponosom zastopajo Gimnazijo Ledina. V intervjuju boste spoznali lepo plat tega športa in tudi odrekanje, ki ga prinaša: »Ja, otroci, nič alkohola.« V tem kratkem in zabavnem pogovoru boste pobliže spoznali, kaj pomeni biti Sokolčica.

Od kod sploh takšno ime?

Ime izhaja iz imena slovenske ekipe ameriškega nogometa Silverhawks (srebrni sokoli, op. prev.), saj poleg nastopanja za šolo navijamo še za Silverhawkse. Razmišljale smo med ameriškim imenom Hawksice ali slovenski različici Sokolčice. Ker je naš ravnatelj zgodovinar, smo se strinjale z njim, da imajo sokoli pomembno vlogo na Slovenskem (prvo telovadno društvo na Slovenskem), in tako smo postale Sokolčice.

Kdaj je skupina sploh nastala in čigava je ideja zanjo?

Naša zgodba se začne oktobra 2010, ko smo se prvič zbrale in povezale v plesno-navijaško skupino. Takratna začasna profesorica športne vzgoje Nataša Korošec je dala idejo o navijaško-plesni skupini in jo potem še kako uspešno realizirala. Ta panoga je bila do sedaj na naši šoli tabu tema, ampak od tistega dne naprej se je vse spremenilo. Napredek je danes že tako očiten, da za prehod na še višjo raven letos potrebujemo še več treningov, skupini pa se je pridružila še nova trenerka – Nina Golob.

Se morda še spominjate tistega zares prvega treninga oz. srečanja?

Seveda! Na prvem treningu se je v telovadnici zbralo kup navihanih in samozavestnih deklet, prav vsaka je imela kaj povedati (smeh). Začeli smo z osnovami navijaštva, kot so skoki, osnovni gibi rok in dvigi.

Predvsem začetek poti je bil verjetno zelo zanimiv. Česa se iz tistega obdobja spominjate?

Najprej smo trenirale enkrat na teden, postalo nam je všeč, zato je bila želja po treningu še večja in tako je že decembra prišel prvi nastop. Naša točka ni bila tako zahtevna, vendar je bila za nas zelo pomembna, saj smo se takrat prvič pojavile v javnosti. Nastop je potekal brezhibno. Na poti je bilo nekaj manjših spodrljajev, vendar nas to ni zaustavilo. Pridno smo vadile in vadile in vadile, kmalu pa smo doobile nove oblekice ter nekega dne šle na prvo tekmovanje v Pivko. Tekmovale smo v kategoriji začetniških pom-pom skupin ter osvojile 1. mesto. Takrat smo doobile tudi t. i. *spirit stick* med srednjimi šolami. Naziv dobi skupina, ki pokaže največ energije in navija za vse skupine.

Koliko članic pa sestavlja skupino?

To je odvisno od vsakega tekmovanja oz. tekme posebej (na tekmah navijajo tudi bivše ledinke), načeloma pa skupino sestavlja okoli 20 članic. Skupina se vsako leto poveča, saj sta ples in navijanje na Ledini vse bolj popularna.

Preidimo k treningom. Kolikokrat na teden trenirate in kako treningi potekajo?

Treningi potekajo v šolski telovadnici, in sicer trikrat tedensko po dve uri. Daleč največ časa na treningih posvečamo tehniki, je pa pomembna tudi gibčnost, zato tudi raztegovanju posvečamo veliko pozornosti.

Postavimo se še v vlogo ledincev – kakšno predznanje je potrebno za pridružitev k Sokolčicam?

Odlično je, če imajo nove članice (člani) že predznanje na področju plesa, saj se tako lažje vključijo v skupino. Pri izbiri pa nismo tako dosledni in predznanje ni pogoj, saj se s trdim delom in voljo lahko hitro naučimo potrebnih osnov. Zanimivo je, da v skupini ni nobenega predstavnika moškega spola (smeh), ki bi nam še kako prav prišel.

Kje vse nastopate?

Za šolo nastopamo v šolski košarkarski ligi (ŠKL), nastopile smo tudi v televizijski oddaji. Poleg ŠKL-ja nastopamo tudi na šolskem plesnem festivalu (ŠPF), kot smo omenile, pa navajamo tudi na tekma Silverhawksov.

Kako je s tremo pred nastopi?

Smo zelo samozavestne, se dobro razumemo in zaupamo druga v drugo, zato neke hude treme pred nastopi ni (smeh).

Največji uspehi?

Ja, smo še relativno mlada skupina, a kljub temu smo v lanskem letu dosegle 3. mesto v ŠKL (kategorija pom-pom) in 1. mesto na šolskem plesnem festivalu.

Vam poleg plesa ostaja sploh še kaj prostega časa?

Šola in ples sta po večini glavni sestavini našega življenja (smeh). V prostem času, kolikor nam ga preostane, pa najdemo čas tudi za druge zanimive stvari.

Skupni dogodki, ki ste si jih najbolj zapomnile?

Poleg uspehov na tekmovanjih (posebni trenutki) so nam v spominu ostali že skoraj tradicionalni »pižama partyjki« (o podrobnostih ne bi rade govorile, smeh) in skupinski ples v dežju med tekmo Silverhawksov. Rade bi tudi poudarile, da smo športnice in ob proslavljanju rezultatov nikoli ne pijemo alkohola, temveč le otroški šampanjec (smeh).

Kakšni so vaši cilji?

Naš cilj je, da skupina postane bolj poznana ter da se vsako leto širi in počasi pridobiva na veljavi. Zmaga na ŠKL-ju in s tem uvrstitev na evropsko prvenstvo je tudi eden izmed ciljev, ki smo si ga zadale – visok, a uresničljiv.

Po čem želite, da bi vas ledinci poznali?

Ledinci smo zelo nasmejani ljudje in prav to je tudi ena izmed naših lastnosti, po katerih nas poznajo (in nas še bodo, smeh). Izpostavile bi tudi homogenost in res odlično vzdušje, ki vlada med nami, skupaj z uspehi na tekmovanjih pa so te lastnosti še bolj očitne. Pri nas je zelo pomemben »SPIRIT«, da se dobro razumemo, da smo dobre priateljice in da se imamo predvsem lepo, saj tako z veseljem treniramo in se skupaj veselimo velikih uspehov na tekmovanjih.

Kaj bi povedale za konec?

Ledinci, še vedno je čas, da se nam pridružite, tako dekleta kot fantje; naše geslo je namreč: »Enkrat Sokolčica, vedno Sokolčica!« Verjemite, ne bo vam žal.

FEBRUAR: MESEC NORČIJ IN LJUBEZENSKIH IZPOVEDI

Februar. Kljub temu da je najkrajši mesec v letu, je tudi mesec, ko na naši gimnaziji dogaja.

Zunanji izgled je po navadi prva stvar, ki jo opazimo pri človeku. Kakšne lase ima, kako so urejeni, kako se v soncu svetijo njegove oči, kaj ima oblečeno, kako hodi in kakšen je njegov nasmeh. In če nam je to pri človeku všeč, se hitro zgodi, da nam postane simpatičen. Še si ga želimo videti in spoznati, kaj se skriva za tem, kar vidimo. Ker je prvi korak po navadi vedno najtežji, na Ledini v mesecu februarju, ki vključuje valentinovo, dijaška skupnost organizira **valentinovo pošto** – ravno pravo priložnost za izpovedovanje simpatij. Vzameš enega od tistih rdečih srčkov, nanj napišeš vse, kar želiš določeni osebi povedati, pa morda nimaš dovolj poguma, da bi to naredil osebno, ali pa ji želiš le polepšati dan, ga oddaš in čakaš, da je pošta razposlana. Morda dobiš srček tudi sam/-a.

Valentinova pošta in zaljubljeni pogledi niso vse, kar se dogaja na hodnikih Ledine. Ker je februar tudi mesec norčij in pusta, je za to priložnost organizirano pravo rajanje in izbor najlepše maske. Pust je edini čas, ko se lahko preleviš, v kar hočeš, in se vsaj za en dan pretvarjaš, da si nekdo drug. To prinaša s seboj veliko zabave in sprostitev, ki sta v tem mesecu, ko nam manjkajo še štirje dolgi meseci do zasluženih poletnih počitnic, zelo dobrodošli.

Karmen Vehovec

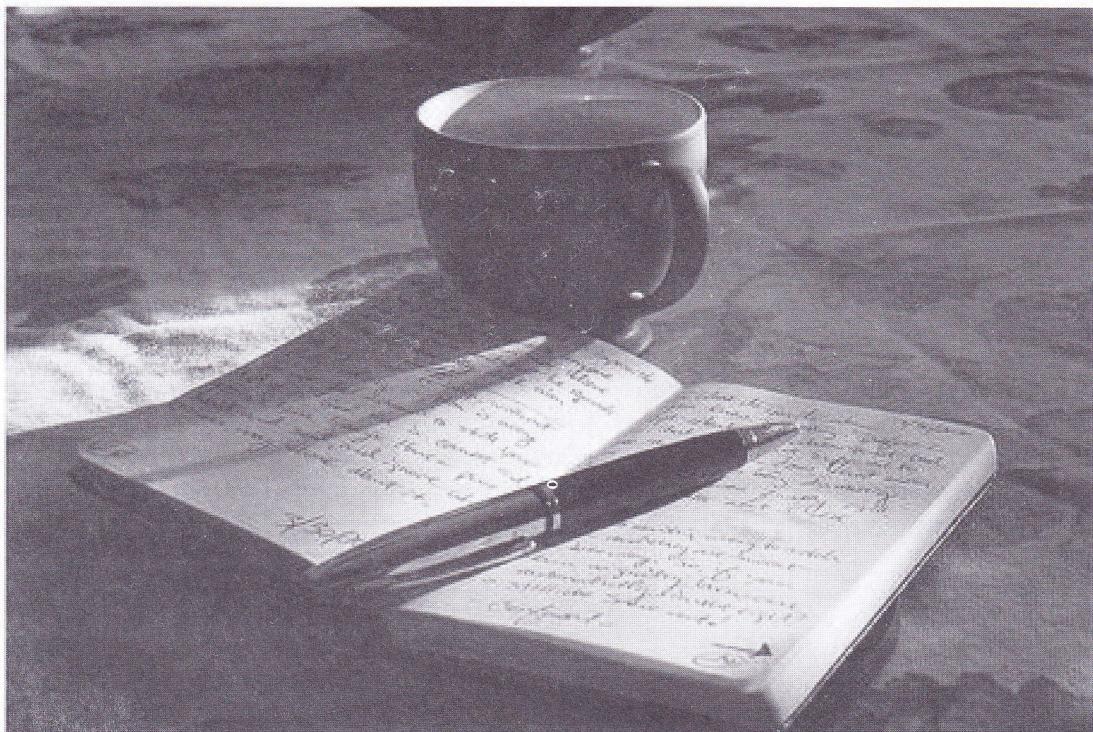
DNEVNIK LEDINCEV

DNEVNIK FAZANKE

Super! Ura je sedem in jaz bom že prvi šolski dan zamudila. Mogoče je delno tudi moja krivda; verjetno bi se res lahko prej pozanimala, kje se nahaja moja nova šola, ampak če vlak ne bi zamujal teh, zame še kako dragocenih, 6 minut, bi zagotovo prišla ob pravem času. V šestih minutah bi namreč že ugotovila, na katero stran ceste moram. Zagotovo! Z dragocenim podatkom, da je šola rumene barve, se podam na orientacijski pohod. Nisem vedela, da na tako majhnem območju obstaja toliko rumenih stavb. Zaupam svojemu sicer še ne popolnoma razvitemu ledinskemu instinktu in čudežno pridem ob času. Profesorji so ponovili vsakoletno rutino, pripravljeno za najmlajše, bolj ali manj zanimiv monolog. Da ne pozabim na to, da sem v enem dnevu v šoli pridobila tako lepo zagorelo, že malce zapečeno barvo. Iskrena hvala vsem, ki so žrtvovali 2,60 evra (res ste »puni«) za alkoholne svinčnike in pokazali svojo umetniško žilico. Prvi dan sem preživelna dokaj uspešno in si zapomnila celo dva priimka.

V naslednjih dneh poskrbim za dobro pripravljenost (dragi oče mi je kupil kompas, ampak mislim, da mi zemljevid zadostuje) in v šolo prispiem pravočasno. Moja psihična pripravljenost se je resda izboljšala, česar ne morem trditi za svojo fizično pripravljenost. Športna vzgoja me je namreč precej iztirila, ker tega, da se pri telovadbi dejansko telovadi, nisem bila vajena. Seveda ima to tudi svetlo plat – imam možnost, da se znebim odvečnih celulitnih blazinic in preprečim nastanek novih. Po drugi strani pa imamo tako hudičevu dobro kuhinjo, da še celo jaz jem! Burek se SKORAJ lahko primerja z burekom moje tete in to je res zelo pohvalno. Na šolo gledam pozitivno, ker lahko vsak dan poslušam tarnanje svojega dragija o tem, kako se mora naučiti 250 držav sveta, da v šoli niti enkrat še ni jedel bureka itd. Juhu za Ledino!

Valeria Voličič

DNEVNIK LEDINCA – 2. letnik

In spet me je zbudil isti zvok budilke, ki mi jo je moja draga najboljša prijateljica kupila lani za rojstni dan, da ne bi zamujala v šolo. In spet sem jo vzela v roke, omotično izklopila, se obrnila in si rekla: »Samo pet minut, da se malo navadim na dejstvo, da sem budna ob pol sedmih!« In spet sem seveda zaspala, ko me je čez petnajst minut zbudila mami, ki je ravno odhajala v službo.

Vseeno bo treba iti, kaj hočem, tako je življenje. Zvlekla sem se iz postelje, se na hitro uredila, zlila vase kavo in, seveda, kot običajno, že prvi dan tekla na avtobus, ki, mimogrede, ustavi točno pred mojim blokom! V polni pripravljenosti – z alkoholnima flomastroma – sem stopila na avtobus, v katerem so že frčali fazani. Napisala sem par f-jev in že sem bila pri ljubi Ledini. Izstopila sem, sama sebe prepričala, da bom zmogla tistih 20 metrov danes in še nadaljnjih deset mesecev! Ob vstopu v šolo so se mi zasvetile oči in začela sem pisati, potem pa sem se po starem odpravila proti razredni učilnici in tam obtičala dve uri. Ko nam je bilo jasno, v kateri učilnici in kdaj bomo prebijali to leto, smo se bučno zrinili iz učilnice in se odpravili na nekaj sladkega v Ledinca, kjer smo navdušeno razlagali, kje vse smo bili med počitnicami in kaj vse smo doživelj! Potem smo šli še malo popisovat bodoče novopečene ledince (to bodo seveda šele po krstu, ko se bodo dokazali za dovolj sposobne preživeti vsa štiri leta). Domov sem prišla tako izmučena, kot bi bilo za mano že celo šolsko leto!

Naslednja dva tedna sta minila zelo hitro, iz ure v uro smo prvih petnajst minut govorili o testih in spraševanjih, potem pa že jemali novo snov. Pri športni smo že pridno nabirali kondicijo za kuperja, doma pa z domačimi nalogami kondicijo za prve teste in spraševanje. Začeli so se tudi že vsi krožki in podobno (prav tako se je odvил prvi sestanek za Mladiko). Kmalu za tem tudi prvi test in prva ustna ocena. Tudi prvi športni dan in prva ekskurzija sta za nami. Vse gre spet po starem in skoraj sem se navadila na jutranje vstajanje (včasih ne tečem na avtobus).

Dajana Trifunović

DNEVNIK LEDINCA – 3. letnik

Prvi september. Prelep sončen dan. Poln pričakovanj se odpravim proti šoli. Pred njo so se že zbrali nekateri moji sošolci in čakali fazane, da na njih pustijo svoj pečat. Bili so vsak po svoje zanimivi, tudi luštnih deklet ni manjkalo. Sošolci so alkoholne flomestre vihteli kot za stavo, meni pa ga je gospod varnostnik zaplenil (zihr mu je blo bet, k on ni smeu :P). Ura je odbila 10.00 in odpravili smo se proti razredu. Že od daleč sem jo zagledal. V soju sonca se je kar svetila in ves radosten sem stekel k njej, jo zagrabil, še nekaj časa nemo opazoval, potisnil navzdol in z njo odprl vrata učilnice. Zagledal sem se kot tele v nova vrata, ko sem uvidel, kako so moji sošolci mirno poslušali profesorico, ki je bila zelo kratka in jedrnata. Tričetrt urce in bili smo frej. Po skupinah smo se odpravili vsak v svojo smer in se veselili začetka novega šolskega leta.

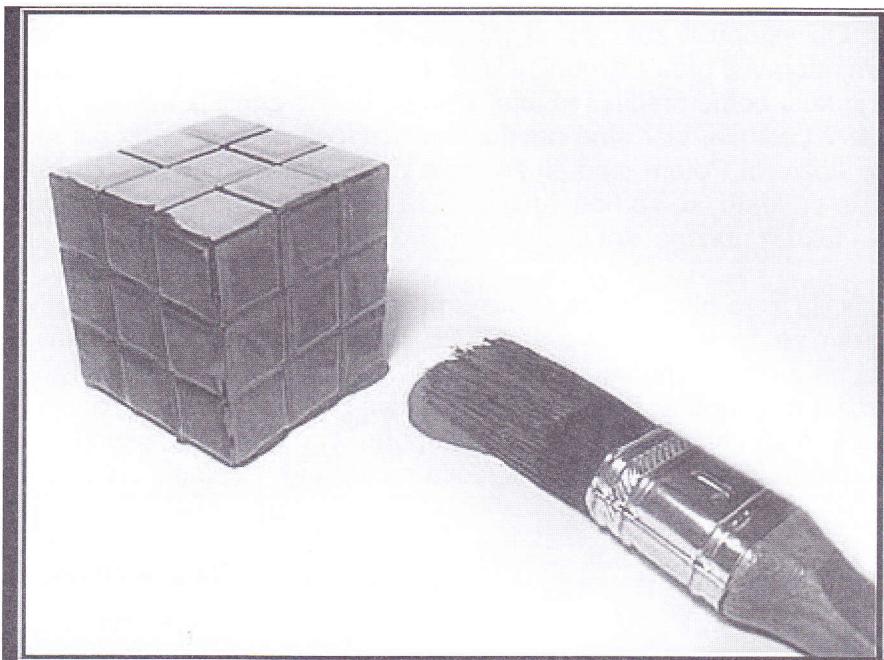
3. letnik je ena čudna stvar. Opravil si že z več kot pol gimnazije, vendar do konca je še dolga pot. Lahko rečem, da je 3. letnik najtežji (do zdaj), saj nisi več ubogi fazan in naj te ne bi več razganjalo tako kot v 2. letniku. Vsi profesorji te poznajo in ne verjamejo izgovorom, zakaj te ni bilo na zadnjo uro. Tudi če rečeš: »Letos bom pa odlična,« ti nihče ne verjame. Eden od nenavadnih pojavov je tudi ta, da se dijaki na začetku leta skoraj stepejo za to, kdo bo pri matematiki sedel v prvi klopi. Snov je res težka, da je še težje, pa imaš vseskozi v mislih, da letošnji uspeh šteje za na faks. Ker se v 3. letniku odločaš, kam se gre na maturantski izlet, se še malo spreš s sošolci, ampak ko začneš razmišljati, koliko časa si preživel s temi »tečnimi sošolci«, ki želijo na maturantski izlet drugam kot ti, pozabiš na vse nesporazume, saj veš, da tudi njih skrbi, kako so pisali angleščino.

Valentina Vrhovec in Klemen Čemažar

MISELNI KOTIČEK: RUBIKOVA KOCKA

Ko sem bil še majhen fantič v Predolah, sem dobil to igračo za darilo – teta mi jo je prinesla v upanju, da bo njen nečak delal še kaj drugega kot igrал nogomet. Vse se ni izteklo po načrtih, saj sem kocko pogledal le trikrat in jo vrgel v bratranca, kateremu se še danes pozna brazgotina na čelu. 10 let kasneje sem na internetu zasledil video, na katerem matematik razlaga o čarih te prelepe igrače. Nekaj dni in 3 evre; pozneje sem ponosno prinesel rešeno kocko pred navdušeno teto.

Upam, da bom navdahnil še koga med vami, da jo reši, zato je tu nekaj zanimivosti in osupljivih dejstev.

**There are solutions:
even to the hardest problems**

Leta 1974 jo je izumil kipar in profesor arhitekture Erno Rubik. Madžar jo je najprej poimenoval magična kocka, a se je leta 1980, ko se je začela prodajati po svetu, preimenovala v danes nam vsem znano rubikovo kocko. Nekateri strokovnjaki menijo, da je prav ta kocka pripomogla k spreobrnitvi Madžarske iz komunizma v kapitalizem, saj se je do leta 2009 prodalo kar 350 milijonov kock.

Kocka ima 6 ploskev;

Ploskev se vrtijo okoli

vsaka ploskev je sestavljena iz 3×3 ploščic in ima svojo barvo. Ploskev se vrtijo okoli navideznega jedra v sredini. Zelo redko boste videli dve enaki kombinaciji nerešene kocke, saj je število kombinacij osupljivo: kocko lahko vidite v $43.252.003.274.489.856.000$ oz. 4.3×10^{19} položajih. Ker ta številka ne pomeni veliko, vam bom to postavil v perspektivo: če bi imeli toliko standardnih rubikovih kock, bi lahko zemeljsko površje prekrili kar 275-krat.

Najbolj zanimivo dejstvo pa se mi zdi, da lahko kocko iz katerega koli položaja rešimo v 20 potezah ali manj. Vsako leto se prirejajo tekmovanja iz hitrostnega sestavljanja. Rekord trenutno drži Avstralec Feliks Zemdegs s časom 5,66 sekunde, kar je hitreje od časa, ki sem ga porabil za to, da sem napisal ta stavek.

Danes so na voljo tudi druge variacije te igrače, na primer mojstrska kocka, ki ima na eni ploskvi 4×4 ploščice, profesorjeva kocka s 5×5 ploščicami na eni ploskvi in še mnoge druge.

Aleš Starc

KULTURA: KAKŠEN JE BIL DECEMBER ZA NAŠE PEVCE?

Ne maram snega, ne maram toliko debelih oblačil na sebi, ne maram smučanja, ne maram ledu, ne maram ničesar, kar je povezano z zimo, res ne. To zimo, natančneje ta december, smo imeli, mislim, da kar vsi pevci, zelo zaseden in naporen. Poleg številnih šolskih obveznosti, ki jih je bilo treba (vse) strpati v december, smo bolj ali manj pridno hodili na vaje pevskega zbora. To niso bile enourne vaje, kjer bolj za hec kot zares kar nekaj čivkaš v zrak, ampak so bile kar resne večurne vaje, ki smo jih imeli tudi ob sobotah.

Prvič smo nastopili v vrtcu, pred dvema starostnima skupinama otrok. Bili smo jim kar všeč, njihovim vzgojiteljicam pa še bolj, zato so nas povabili tudi za naslednje leto. V petek, 14. decembra, smo šli v Ormož, kjer smo nastopili v kulturnem domu. Publika ni ravno pokala od energije in navdušenja, zdelo se je, da so bili tam, ker jim je bilo tako naročeno. To so bili večinoma srednješolci in osnovnošolci tamkajšnjih šol, poslušale pa so nas tudi profesorice, ki so bile fascinirane. Kljub temu da poslušalci niso bili taki, kot bi si jih želeti, smo vsaj ugotovili, kje je Ormož in da se do tja pelješ precej dolgo. Nastop smo vzeli kot kar v redu vajo. Sledil je koncert v Boštanju, kjer so nas izjemno toplo sprejeli. Ves čas, ko smo bili v tamkajšnjem župnišču, so nam stregli s čajem in pecivom. Pred koncertom smo imeli vajo v cerkvi, kjer pa je bilo precej hladno. Zaradi tega smo morala dekleta, na našo iskreno žalost, obleči bunde in nismo nosile prelepih zlatih šalov. Mraz pa je menda imel tudi pozitivno stran. Naša zborovodkinja Marjeta Sojar je namreč ugotovila, da nismo nižali intonacije in da smo bili točni. Poslušalci v Boštanju so nam poklanjali bučne aplavze in bili vidno bolj navdušeni nad nami kot poslušalci v Ormožu. Zadovoljni smo potem tudi na avtobusu prepevali, kljub temu da nas je prof. Marjetka prosila, naj se vendor malo »šparamo«. Ker se nismo, smo namesto tega popili veliko čaja, vzeli dva lekadola in bili naslednji dan, v sredo, 19. decembra, kot prerojeni. Takrat je bil namreč božični koncert, ki smo ga vsi težko pričakovali. Cerkev svetega Jakoba je bila polna in užitek je bilo peti pred takim občinstvom. Za uspešen koncert se moramo zahvaliti toliko ljudem, da ne bom naštevala, ker bom zagotovo koga pozabila.

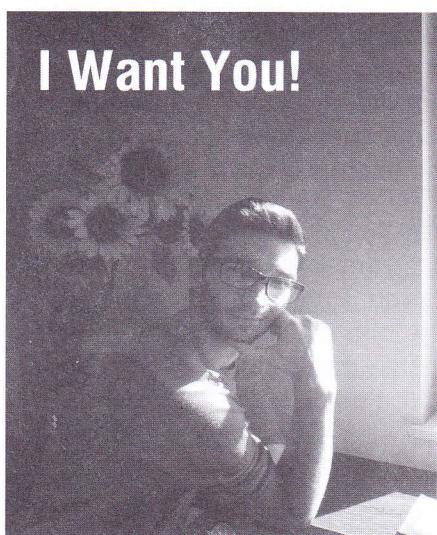
Mislim, da smo se potrudili po svojih najboljših močeh. Upam, da smo našo super zborovodkinjo profesorico Marjeto Sojar, ki jemlje vso to energijo kdo ve od kod, uspeli narediti ponosno ali pa vsaj zadovoljno z nami. Menim, da smo si vsi v zboru to zelo želeti. Naj se sliši še tako pocukrano, upam, da so se ji trud, živci in prosti čas, ki ga je vložila, povrnili.

Lepo je slišati, kako smo komu polepšali večer. Lepo je videti, ko si stari ata skrivaj obriše solzico, ker je njegov poba tako fejst zapel. Lepo je razumeti besedila in pomen pesmi, ki jih pojemo. Lepo je verjeti, da bo nekoč lep dan za vse ljudi na svetu. Najlepše od vsega pa je čutiti ljubezen okoli sebe, srečo ljudi, ki postane nalezljiva.

In veste, mogoče december sploh ni tako slab mesec. Mogoče ga bom celo vzljubila.

Valerija Volčič

INTERVJU S PREDSEDNIKOM DIJAŠKE SKUPNOSTI GIMNAZIJE LEDINA

Kot najbrž veste, je novi predsednik DSGL Črt Mrzlikar iz 3. c. Njegov močan tekmeč na volitvah je bil Jure Česen, a ledinci so odločili. V novem letu ga čakajo mnogi izzivi in težke preizkušnje. V dijaški skupnosti je aktiven že kar nekaj časa, zato mislim, da bo ob pravšnji pomoči kos težkemu izzivu. Spoznajmo ga malo bolje.

Ali bi se, prosim, na kratko predstavil, da te dijaki malce bolje spoznajo?

Sem Črt Mrzlikar, čisto običajen dijak naše gimnazije, malce bolj tehničen tip, mnogi tudi vedo, da me precej zanimata glasba in šport. Drugače pa, kot pravim, nič drugačen od vseh vas. :)

Na kratko opiši, kaj boš v svojem mandatu poskušal spremeniti?

V letošnjem mandatu bom skupaj z dijaško skupnostjo poskušal spraviti dobro počutje na šoli na še višjo raven. Seveda se bomo izjemno trudili, da nam uspe spremeniti šolski zvonec, da obarvamo in porišemo vsaj tiste učilnice, ki so bile pobarvane pred prenovo šole, in da letos izpeljemo še boljšo športno ligo. Kot pa ste slišali, smo glasbo med odmori že uspeli realizirati in glasbene želje so več kot dobrodošle.

Kaj sploh dela dijaška skupnost?

Dijaška skupnost počne vse, kar je navedeno v programu, in še veliko več. Skrbi za dobro počutje vseh dijakov na šoli, za organizacijo mnogih prireditev in dogodkov, organizira dobrodelenne akcije itd. Rad bi poudaril, da dijaška skupnost ni samo tisti odbor dijaške skupnosti, ki redno sestankuje in se dogovarja o izvedbi zastavljenih ciljev, ampak smo to vsi dijaki na šoli in ste zato prav vsi vabljeni k sodelovanju.

Misliš, da dijaki sedaj drugače gledajo nate?

Mislim, da tisti, ki me poznajo, name ne gledajo drugače. Mogoče malo iz tistega šaljivega vidika, kar me niti ne moti.

Po čem misliš, da smo ledinci najbolj znani, in kaj je tebe prepričalo, da si se vpisal na Ledino?

Ledinci smo znani po tem, da smo res en prav poseben "narod". V dobrem smislu, seveda. Najbolj znani pa smo po tem, da smo res kreativna skupnost, kar dokazujemo z vsemi dosežki na visokem nivoju in živahnim dogajanjem na šoli. Mene je prepričala domačnost Ledine. Potem ko sem stopil v nekaj učilnic, me drugo sploh ni zanimalo.

Še kakšno sporočilo dijakom za konec?

Rad bi čestital svojemu protikandidatu Juretu Česnu, s katerim sodelujeva v zelo dobrem timskem duhu, vsem dijakom pa bi zaželet uspešno in kar se da prijetno šolsko leto.

ZGODBA: KADAR SRCE BOLI

Sosedov petelin je zapel jutranjo himno. Klara se je v postelji lenobno obrnila in se zastrmela v strop. Velika ura v dnevni sobi je bila sedem, zato je zazvenela z značilnim nadležnim ptičjim petjem. Počutila se je težko sto kilogramov, čeprav jih je imela samo dvainpetdeset. Dvakrat je globoko vdihnila svež septembrski zrak, ki je prihajal skozi balkonska vrata, in se prisilila, da je dvignila svoje telo. Dolgi, naravno črni lasje so se nagajivo spustili do pasu, rjave oči so se zaiskrile.

S težkimi koraki se je odpravila proti kopalnici. Imela je strašen glavobol, saj je celo noč hlipala, potem pa še na glas poslušala radio. Zazrla se je v grozljivo podobo v ogledalu. Bled obraz, velike rjave oči, ogromne bolečine v duši. »Smešno!?!« Ustrašila se je svojega prehljenenega glasu. Umila si je obraz, zobe in roke, si počesala lase in jih zvila v figo. Oblekla je črno majico s ponatisom, ozke kavbojke in obula črne allstarke. Čez glavo je potegnila karirasto črno-belo torbico in s strašnim pokom zaprla vhodna vrata.

Komaj je ujela avtobus, saj je bila že precej pozna. Ob vstopu je bila deležna veliko sumljivih pogledov. Nekateri so odprli usta. Vsi, ki so jo na videz poznali, niso mogli verjeti očem. Lepo mlado dekle se je med počitnicami prelevilo iz živahnega dekleta v mlado žensko? Resen pogled, ustnice so tičale tesno skupaj, oči so izžarevale veliko žalost. Lansko šolsko leto, ko je obiskovala drugi letnik gimnazije, je vedno stopila na zadnji del avtobusa k svojim prijateljem iz vasi. Z njimi se je smejal, se zabavala. Bila je prava žurerka. Danes pa se je s težkimi kretnjami spustila na drugi sedež ob oknu in se zasanjano zastrmela v mimobežečo pokrajino, ki je prejšnje leto ni niti opazila.

Prisedla je dolgolasa blondinka, njena prijateljica in sošolka iz gimnazije. Prestrašeno jo je opazovala kot že cel pretekli mesec. Klara ni več zahajala v njihovo družbo, ni se smejala, njuni telefonski pogovori so bili končani. Vanessa je bila njena zelo dobra prijateljica, najboljša, vendar ni razumela, zakaj ji ni več zaupala. Ni razumela njene bolečine. Večkrat je bila tako besna nanjo zaradi molka, da bi najraje zavpila, a je vedela, da jo bo s tem še bolj prizadela in jo morda celo izgubila. Klara se je zdrznila in poleg sebe zagledala par modrih oči, zazrtih vanjo: »Oprosti, Vanessa, sploh te nisem opazila.«

Vanessa se je namrdnila, potem pa se široko nasmehnila: »Nič hudega. Tudi jaz včasih zaspim sredi belega dne, ampak ne tako pogosto kot ti.« Vprašajoče jo je pogledala, Klara pa je vstala, saj so že prispeli do Ljubljane. Z dolgimi koraki je stopala po ulicah, Vanessa pa jo je komaj dohajala. Čeprav se v šoli nista pogovarjali, sta še vedno sedeli skupaj. Klara ni zbrala dovolj poguma, da bi se opravičila. Že skoraj cel mesec ni spregovorila z nikomer daljših besednih fraz. Prikimavanje in lažno smehljanje ter enostavčne povedi so bile sedaj njen način sporazumevanja. Pred svetom se je zaprla v svoj mali, oblazinjeni, puhami prostor, kamor ni mogel nihče razen nje. Tam se ni obremenjevala z ničimer in nikomer, ki bi jo lahko prizadel, zato je ravno tja zahajala zelo pogosto. Tam je mislila le nase in ne nanj.

Ko je Vanessa kasneje izstopala z avtobusa, se je obrnila h Klari: »Če boš hotela, pridi zvečer pred disk. Družba te že močno pogreša. Ni več tako zabavno, odkar si odšla!« Zamišljeno ji je prikimala in avtobus je odpeljal naprej.

Doma jo je na pragu čakala mati. Za svojo hčer je bila že precej v skrbeh, prav tako kot vsi ostali. Slutila je, da je vzrok te hitre spremembe ljubezen. Tudi sama je bila enkrat mlada. »Živijo, ljubica. Je bilo prijetno v šoli ali ti profesorji že prvi dan grenijo življenje?«

»Fino je bilo.« V glasu ni imela niti sledu veselja. Odgovorila ji je skoraj nagonsko, ravno toliko, da bo imela vtis, da je z njo vse v najlepšem redu. Globoko v sebi pa je zadrževala

nešteto vprašanj, ki so se ji podila po glavi. Ni vedela, kako bi se spopadla z njimi. Od vsega tega napora se je počutila prazno. Imela je občutek, da živi zaman. Brez upanja in sanj. Brez ljubezni in občutka pripadnosti. Velikokrat se je spominjala tistega trenutka na igrišču, ko ga je uzrla, vendar je spomine potlačila vase, kot je to počela s svojimi čustvi.

V valu Klarinih premlevanj je mati tlesknila s prsti in pomignila Klari, naj odide do terase ter vzame kozarca, ki sta bila postavljena na mizi. Sama je prijela vrč z svežo pripravljeno limonado in odšla do terase, kjer je bila postavljena skromna mizica s štirimi ležalniki. Klara in njena mati sta se namestili v ležalnika in se nastavili zadnjim sončnim žarkom, ki se ponujajo to jesen.

Ko je Klara zamižala in se prepuščala toplemu božanju sonca, jo je njena mati zaskrbljeno opazovala. Opazovala je njeni brezizrazno mimiko, medtem ko se je nastavljal topim jesenskim žarkom.

»Boli?« Klara jo je pogledala z bolečino v očeh, potem pa odvrnila pogled.

»V srcu mislim,« je nadaljevala mati. »Dolgo te že opazujem in močno si se spremenila. Zakaj se nočeš pogovoriti? Ljubezen je kriva za tvojo bolečino, kajne?«

Klara je počasi in nezanesljivo prikimala. Ni ji hotela ničesar povedati, čeprav je bila ravno njena mati njena dolgoletna, zanesljiva in hkrati najboljša prijateljica. Bili sta nerazdružljivi, vedno sta si povedali vse, pa če je še tako bolelo. Mati je Klaro prijela za obe roki in jo narahlo stisnila, jo pogledala globoko v oči in previdno vprašala:

»Ljubica, zakaj se mi ne zaupaš? Ko vidim, da trpiš, trpm tudi jaz. Včasih še bolj, ker vem, da bolečine ne morem prevzeti. Počutim se nekoristno ...«

Klara je globoko vdihnila in začela. Hotela je spraviti na plan vse, kar je tlačila v sebi ves mesec.

»Nikoli si nisem mislila, da lahko tako močno boli. Včasih me prav duši. Ne morem ga pozabiti!«

Med izpovedovanjem je svojo mater gledala sumničavo in prestrašeno, saj si nikoli nista zaupali srčnih težav, ki jih je imela Klara. Ali pa še nikoli niso bile tako resne? Njena mati jo je mirno poslušala, ni je hotela preplašiti z vprašanji, ker se je bala, da jo bo zopet preplavil molk.

Klara ni natančno vedela, kaj je vzrok, da se je naenkrat hotela nekomu izpovedati. Hotela je pregnati bolečino, a se je čedalje bolj zavedala, da jo z molkom samo povečuje. Hotela je pozabiti, se otresti bremena. V očeh so se ji zrcalile solze.

»Nikoli prej še nisem čutila takšne popolnosti v družbi z nekom. Počutila sem se, kot da lebdim nekje visoko zgoraj. Vsak dotik, ki mi ga je podaril, vsak pogled, poljub, za vse se mi zdi, da so bile sanje. Opisala bi lahko vsako sekundo, preživeto z njim. Dajal mi je občutek, da sem popolna, ljubljena. Nato pa drugi dan. Njega ni bilo več!«

Izdihnila je, solze so se ji sušile na obrazu. Ob izdihu je začutila, kot da se je znebila velikega bremena in lažje je zadihala. Nemudoma je pogledala okoli sebe z bolj odprtimi očmi. Nič več tako boleče in zasanjano. Počutila se je, kot da bi jo nekdo polil z ledeno vodo.

K. S.

LEDINSKI HOROSKOP

Oven: Nekdo vas kritično opazuje iz ozadja, vendar ne zato, ker bi imeli lepo zadnjico. Premislite o tem, kdo so vaši pravi prijatelji.

Ljubezen: Zdravje: .. Kariera:

Bik: Pred vami je naporen mesec. Čeprav se vam bo zdelo, da vam ne uspelo, lahko pričakujete dobre rezultate.

Ljubezen: ... Zdravje: Kariera:

Dvojčka: Zdravje vam prihodnji mesec ne bo preveč naklonjeno. Izogibajte se bolnim ljudem in poskrbite za veliko dozo vitamina C (črni ribez, limone ...).

Ljubezen: Zdravje: Kariera: ..

Rak: Vaše finančno stanje se bo ta mesec zelo poslabšalo. Omislite si popoldansko delo ali vsaj med vikendom poskrbite za to, da vaša denarnica ne bo preveč opustošena.

Ljubezen: Zdravje: ... Kariera:

Lev: Ljudje, ki vas obkrožajo, vas ne bodo jemali resno. Potrudite se in dokažite, da se lahko zanesajo na vas.

Ljubezen: .. Zdravje: Kariera: ...

Devica: Do sebe ste preveč strogi. Sprostite se in uživajte s svojimi najboljšimi prijatelji. Znebite se pred sodkov do nekaterih ljudi.

Ljubezen: Zdravje: ... Kariera: ...

Tehnica: Čaka vas zanimiv mesec. Predvsem bo poln uspehov, tako na šolskem kot tudi na družabnem področju. Ljudje vam bodo jedli iz roke.

Ljubezen: Zdravje: Kariera:

Škorpijon: Ne smete biti preveč kritični do ostalih, saj se to lahko kaj kmalu obrne proti vam. Potrudite se in bodite prijatelj, kot se šika.

Ljubezen: Zdravje: ... Kariera: ..

Strelec: Imate velike ambicije, ki jih boste težko izpolnili, če ne boste resno vzeli vsakega izziva, ki ga te ambicije zahtevajo.

Ljubezen: Zdravje: ... Kariera:

Kozorog: Pričakujte mesec, poln pozitivnih, a tudi negativnih presenečenj. Samo od vas je odvisno, ali se bodo zgodila negativna. Potrudite se.

Ljubezen: ... Zdravje: • Kariera:

Vodnar: Ta mesec boste blesteli. Vaš nadrejeni bo to opazil in vas primerno nagradil. To bo v vaših kolegih zbudilo ljubosumje, zato lahko pričakujete nekaj manjših prepirov.

Ljubezen: Zdravje: .. Kariera:

Ribi: Ne bodite tako zajedljivi in sprejmite, da nimate vedno prav. Ljudje se bodo kaj kmalu naveličali vašega nespametnega govorjenja.

Ljubezen: • Zdravje: Kariera: ...

Največ možnih pik:

Katja Ulčar, dipl. astrologinja

